

Berberian

Paris

20.12.1966

Pek muhterem ve aziz dostum Profesör Tayyip Beyefendi,

Uzun sükûtumun sebebi ne sizin hayali kusurlarınız, ne de başka bilmediğim noksanlarınızdır. Adeta yazılacak hiçbir mühim haber olmadıdır. Esasen ben sizin âfiyetinizin haberlerini gelen gidenlerden ve İstanbul'daki dostlardan daima almaktayım.

Bana gelince hayatımda hiçbir tebeddül husule gelmemiştir. Eskisi gibi biraz çalışarak, biraz tembellikle yaşamaktayım.

Sihhat nokta-i nazarından zannediyorum ki ağır hiçbir hastalığım yoktur. Bununla beraber yaş ilerleyince kuvvetler eksiliyor ve çalışmak kabiliyeti de o nispette azalıyor.

Kütükoğlu ve Çetin Beyleri çok defa görüyorum. İkisi de büyük meziyet sahibi gençlerdir. Az çok her şeyden bahsediyoruz. Hatta Kütükoğlu'nun şimdiye kadar size mektup yazdığını da biliyorum.

Uzun zamandan beri sizden -vadinize istinaden- Ankara Dil ve Tarih-Coğrafya Enstitüsü'nün bende noksan sayılarını rica edecektim. Fakat bu güne kadar koleksiyonumu toplayamadım. Belki gelecek ay zarfında bu işi başa çıkarak ricamı bildirmek mümkün olabilir. Gürün hakkında yazılacak kitap acaba neşredildi mi? Yozgat'ın ikinci cildi de acaba hazırlandı mı?

Noel ve yeni yıl münasebetiyle temenniyatınıza çok müteşekkirim.

Dünyanın şimdiki vaziyetinde bizim gibi hakirlerin temenniyatı yalnız sulhan ibarettir. İnşallah daha iyi günler görmek bize nasip olur.

Mükrimin Halil Bey'in ağır bir hastalık geçirdiğini teessüfle öğrendim. Kendisini gördüğünüz vakit benden kendisine çok çok selamlar ve âfiyet temennilerini tebliğ etmenizi samiminen rica ediyorum. Baki sihat ve âfiyetinizi temenni ederek bu birkaç satıra hitam veriyorum.

V. Berberian